

PARROQUIES@ARENYS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

27 MARÇ 2020 - DIVENDRES DE LA SETMANA IV DE QUARESMA / C - NÚM. 9

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera

Sv 2, 1a. 12-22

Condemnem-lo
a una mort vergonyosa

· Salm responsorial

Sl 33

R. El Senyor és a prop
dels cors que sofreixen

· Vers abans de l'evangeli

Mt 4, 4b

L'home no viu només de pa;
viu de tota paraula que surt
de la boca de Déu

· Evangeli

Jn 7, 1-30

Volien agafar-lo, però encara
no havia arribat la seva hora

SANTORAL

Sant Alexandre

Santa Lúcia

Sant Rupert

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Per les persones que
han perdut la vida a causa
del coronavirus, entre les quals
metges i infermers contagiats
perquè estaven al servei i
tenint cura dels malalts

- Agraïment:

Als professionals i voluntaris
que aquests dies estan
treballant intensament per
assegurar l'assistència social a
les persones més vulnerables

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, avui em preguntava com ens haurà canviat la vida després d'aquest temps de confinament, d'aquest temps de crisi. I crec que una de les coses que ens haurà canviat serà la descoberta de la universalitat de la nostra fe. I això ho trobo preciós. De sobte, compartim bonics vídeos que han fet comunitats cristianes de qualsevol lloc del món, ens unim a les pregàries convocades a la xarxa per sentir-nos acompanyats i seguim les celebracions per la televisió o la ràdio. I aquest món de la comunicació i de les noves tecnologies, que per a molts ens era tant llunyà, de sobte ha esdevingut quotidià. A l'exhortació *Christus Vivit* (86) escrivia el Papa Francesc: «Ja no es tracta només d'utilitzar instruments de comunicació, sinó de viure en una cultura digital, que afecta de manera molt profunda la noció de temps i d'espai, la percepció d'un mateix, dels altres i del món, la manera de comunicar, d'aprendre, d'informar-se, d'entrar en relació amb els altres». I això, que semblava només dirigit als més joves, s'ha obert a tots a causa d'aquest confinament. Hem entrat, de ple, en la cultura digital. I un dels signes que mostren el que dic és el fet de ser convocats digitalment a pregar amb el Sant Pare, en diferents actes al llarg de la setmana com el que ens convoca avui, a les 18 h, i de manera excepcional per rebre la benedicció *Urbi et Orbi*, a Roma i al món, amb la plaça buida, però amb l'escalf de tots aquells que el seguirem espiritualment des de les nostres cases i sentint la nostra proximitat amb tothom. Amb els qui estan sols. Amb els nostres avis a les residències. Amb els malalts que no podem visitar. Respondrem a aquesta pandèmia amb la universalitat de la pregària, de la compassió i de la tendresa. Us espero a les 18h. I estarem tots en comunió.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 7, 1-30)

Jesús pujà al temple i hi ensenyava. Alguns de Jerusalem deien: «No és el que volien matar, aquest? Com és que parla públicament i ningú no li diu res? És que l'han reconegut com a Messies les nostres autoritats? Però quan vindrà el Messies, ningú no sabrà d'on és; d'aquest, en canvi, sí que ho sabem». Llavors Jesús, que estava ensenyant en el temple, cridà: «Sí, vosaltres em coneixeu i sabeu d'on soc, encara que, de fet, no he vingut per mi mateix. Aquell que m'ha enviat mereix tota la confiança, però vosaltres no el coneixeu. Jo sí que el conec, perquè vinc d'ell i és ell qui m'ha enviat». En sentir això, volien agafar-lo, però ningú no va gosar, perquè encara no havia arribat la seva hora.

COMENTARI

Continuem amb aquests evangelis de sant Joan, que no sempre són fàcils a explicar. De què ens parla avui? Doncs, d'un home bo, com ho era Jesús, que se'n va a ensenyar al temple la fe que viu en el seu cor. Però no ho podrà fer perquè hi trobarà persones que no el volen escoltar. Persones que tenen un prejudici de Jesús, i ja no volen saber el que diu. Ja no els interessa. És culpable! Per això Jesús els hi diu: Teniu raó, em coneixeu perquè sabeu d'on vinc. Però de fet no em coneixeu perquè no sabeu què penso. No m'escolteu. No ens pot passar també a nosaltres moltes vegades? Abans que algú obri la boca, ja ens pensem que sabem què dirà, o ja sabem des de quina perspectiva ho dirà. I ja l'hem jutjat. No el deixem canviar. Creiem realment que això és evangèlic? No ens pot passar també amb la pregària? Com que ja sabem què ens dirà Déu, ja no l'escoltem. I com que ja no l'escoltem, al final ja no preguem. I així, sense adonar-nos-en, deixem passar de llarg les paraules d'un Déu que ens diu, a cau d'orella, en aquest final de Quaresma: «Si sabessis el què havia pensat per a tu. No endureixis el teu cor. Ets únic. Per què no m'escoltes?». I res més, cuideu-vos i obriu ben bé les orelles. Qui sap si avui pot ser el dia de la vostra conversió.